

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01894/18-18

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodla dne 20. května 2019 s přihlédnutím k § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § 62 odst. 5 a § 66 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-01894/18-8 ze dne 15. května 2018 se na základě rozkladu obviněného, města _____ se sídlem _____, mění tak,

že bod II. výroku napadeného rozhodnutí zní takto:

„II. přičemž od uložení správního trestu se upouští“;

a bod III. výroku napadeného rozhodnutí zní takto:

„III. a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se mu ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněného, konstantní symbol 1148“;

a ve zbytku napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Podkladem pro zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání přestupku vedeného Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) s obviněným, městem _____ se sídlem _____ (dále jen „obviněný“), v souvislosti s uvedením osobních údajů oznamovatele ve výzvách k zaplacení pokuty byl protokol o kontrole čj. UOOU-06390/17-13 ze dne 30. října 2017 pořizovaný inspektorem Úřadu

PhDr. Petrem Krejčím a spisový materiál shromážděný v rámci předmětné kontroly, a to včetně materiálů týkajících se vyřízení námitek, což bylo ukončeno dopisem předsedkyně Úřadu čj. UOOU-06390/17-16 ze dne 18. prosince 2017.

Ze shromážděného spisového materiálu vyplynulo, že obviněný ve výzvách k zaplacení pokuty podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), které byly zaslány řádově stovkám údajných pachatelů přestupků v prvním čtvrtletí roku 2017, uváděl osobní údaje

, trvale bytem v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a adresa, a to ve spojení s informací, že posledně jmenovaný je oznamovatelem protiprávního jednání. Na doplnění nutno uvést, že dokumenty, na jejichž základě obviněný rozesílal předmětné výzvy k zaplacení pokuty, byly vesměs primárně předkládány Policii České republiky ve věci údajného zneužití pravomocí, tedy nikoli obviněnému s cílem vyvolat řízení ve věci porušení zákona č. 361/2000 Sb.

Na základě takto zjištěného stavu věci měl správní orgán prvního stupně za prokázané, že obviněný svým jednáním jako správce osobních údajů zpracovávaných v souvislosti s projednáváním přestupků porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Tím spáchal přestupek podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje způsobem, který neodpovídal stanovenému účelu, za což mu byla, nejprve příkazem čj. UOOU-01894/18-3 ze dne 16. dubna 2018, uložena pokuta ve výši 12.000 Kč.

Proti uvedenému příkazu sice obviněný podal řádný odpor, nicméně následně vydané rozhodnutí čj. UOOU-01894/18-8 ze dne 15. května 2018 (dále jen „rozhodnutí“) opětovně jednání obviněného kvalifikovalo jako přestupek podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. a uložilo mu pokutu ve stejné výši, tedy ve výši 12.000 Kč.

Rozhodnutí ovšem obviněný napadl včasným rozkladem, v němž rozhodnutí označil za nepřezkoumatelné a v rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád. Proto navrhl rozhodnutí zrušit a předmětné řízení zastavit.

Ve svém podání pak obviněný, patrně s odkazem na předchozí vyjádření uvedl, že jedná-li se o oznámení policejního orgánu, je oznamovatelem příslušný policejní útvar. Nikoli tedy policista nebo strážník, jejichž osobní údaje proto nejsou součástí spisového materiálu, nicméně tito jsou jednoduše dohledatelní. Občan, který podá oznámení o dopravním přestupku, který sám zjistil a zadokumentoval, vystupuje v následném správním řízení jako oznamovatel a jako jediný svědek. Činí tak zcela dobrovolně a s rozmyslem a musí proto být srozuměn s tím, že jeho osobní údaje budou součástí spisového materiálu. Osoba podezřelá ze spáchání dopravního přestupku má právo znát všechny rozhodné skutečnosti, které vedly ke zjištění protiprávního stavu, tedy i způsob jeho zjištění. Policejní orgán v případě zjištění přestupku, toto zadokumentuje a na viditelném místě na vozidle zanechá výzvu pro nepřítomného řidiče. V případě zjištění dopravního přestupku občanem o tomto nemá nepřítomný řidič vůbec tušení. Jednání tedy lze hodnotit i jako vyjádření

souhlasu s předmětným poskytnutím osobních údajů, přičemž tyto byly použity pouze v rámci oznámených správních deliktů, tedy v souladu s účelem, ke kterému byly shromážděny.

Náležitosti výzvy k zaplacení dle § 125h zákona č. 361/2000 Sb. nejsou, podle názoru obviněného, formulovány taxativně a musí v rámci komplexnosti a úplnosti popisu skutku zahrnovat i způsob zjištění a zadokumentování protiprávního jednání. U policistů a strážníků se uvádí konkrétní policejní útvar a je-li oznamovatelem občan, jsou jeho osobní údaje součástí popisu skutku a zákonnou náležitostí výzvy.

Formulace popisu skutku, jakožto jedné z obligatorních náležitostí výzvy předepsané ustanovením § 125h zákona č. 361/2000 Sb. totiž má zdůrazňovat pouze označení místa a času jeho spáchání, přičemž další obsahové náležitosti ponechává na správním orgánu, který dle okolností a správního uvážení rozhodne o konkrétních obsahových náležitostech tohoto popisu, tak aby přestupci poskytl kompletní a komplexní informace, na něž má přestupce zákonný nárok a na jejichž základě se rozhodne, zda stanovenou částku zaplatí. Na doplnění obviněný připomenul, že nikdo nepochybuje o nezbytnosti toho, aby byl v popisu skutku uveden typ a registrační značka vozidla, kterým bylo protiprávní jednání spácháno, ačkoli tuto obligatorní skutkovou informaci zákon výslovně rovněž nikde neuvádí. Zákonná úprava správního řízení nedovoluje vést údaje umožňující identifikaci oznamovatele nebo svědka odděleně od spisového materiálu. Do spisové dokumentace pak může přestupce, resp. každý, kdo prokáže právní zájem, nahlížet, a to i v tzv. „předprocesní fázi“. Nelze tudíž vyloučit, že oznamovatel bude čelit právním krokům ze strany provozovatelů vozidel.

Uvedení osobních údajů ve výzvě také jednoznačně sleduje i procesní ekonomii, jelikož se dotčená osoba nemusí předmětných informací domáhat např. svojí fyzickou přítomností na úřadě a následným kopírováním příslušných pasáží.

Závěrem obviněný vyjádřil názor, že se správní orgán prvního stupně jeho argumentací zabýval jen z části a jeho odůvodnění označil za neseznatelné. S důvody, které uvedl, se pak obviněný neztotožnil. V této souvislosti je upozorňováno na střet dvou norem, tedy správního řádu a zákona č. 101/2000 Sb., který nelze vypořádat způsobem uvedeným v rozhodnutí. Navíc má zůstat nevyřešena otázka, jak jsou chráněny zájmy provozovatelů motorových vozidel, jejichž protiprávní jednání bylo zachyceno osobou k tomu ze zákona nezmocněnou. Obviněný totiž v rámci otevřenosti, vstřícnosti, informovanosti a transparentnosti veřejné správy považuje za „férové“ jednání provozovatelům sdělit nejen co zákon ukládá a co musí být obsahem předepsané výzvy, ale i to, co výzva obsahovat může.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání a nejprve se zabýval argumentací obviněného.

V této souvislosti především připomíná, že zákon č. 101/2000 Sb. je nutno vnímat jako obecný právní předpis upravující zpracování osobních údajů. Z tohoto pohledu tudíž je třeba na zpracování osobních údajů v rámci správního řízení nahlížet prismatem zákona č. 101/2000 Sb. Nicméně, zákon č. 101/2000 Sb. nijak nenarušil speciální právní úpravu týkající se zpracování osobních údajů, samozřejmě kupř. včetně příslušných ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. nebo správního řádu. Toto pojetí pak plně respektoval i správní orgán prvního stupně v rámci odůvodnění rozhodnutí. Názor obviněného, podle něhož v rámci výkonu přestupkové agendy, která nepochybně je výkonem státní, resp. veřejné moci, není vázán zákonem a může dle

svého uvážení např. z důvodů dosažení transparentnosti zákonný rámec překračovat, je ve flagrantním rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky. Z tohoto důvodu proto je třeba jednoznačně odmítnout i nadřazování hlediska procesní ekonomie hlediskům zákonnosti.

Dále třeba připomenout, že předmětná porušení zákona č. 101/2000 Sb. byla shledána výhradně v souvislosti se sdělováním osobních údajů prostřednictvím výzev k zaplacení určené částky podle ustanovení § 125h zákona č. 361/2000 Sb. Tudíž je nutno považovat za irelevantní argumentaci obviněného právem přestupce nahlížet do spisu v rámci případného následného správního řízení, které, jak je nutno zvláště uvést, rozhodnutí nijak nezpochybnilo. Právě na základě realizace práva nahlížet do spisu je nutno zabezpečit ochranu zájmů provozovatelů dotčených motorových vozidel, a to analogicky jako pro případ na který odkazuje sám obviněný, kdy porušení zjistil policejní orgán, přičemž konkrétní strážník nebo policista jsou dohledatelní. Samozřejmě není vyloučeno, že na základě realizace tohoto práva bude iniciováno řízení vůči pořizovateli příslušných záběrů, tedy informací. Uvedená záležitost však je z hlediska předmětu tohoto řízení také irelevantní. Nadto možno připomenout, že ani obviněný žádné takové řízení neinicioval, resp. nezpochybnil žádný z dokumentů pořizený . Tento pak ani vesměs nebyl primárním oznamovatelem předmětného porušení zákona č. 361/2000 Sb., nicméně i pokud by bylo od tohoto odhlédnuto, ze skutečnosti předložení dokumentace ve věci údajného zneužití pravomocí Policii České republiky nelze vyvozovat jakýkoli souhlas se zpracováním osobních údajů, který by splňoval náležitosti § 5 odst. 4 a § 4 písm. n) zákona č. 101/2000 Sb.

Právním titulem pro předmětné zpracování osobních údajů obviněným tak byl výhradně § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., povolující zpracovávat osobní údaje i bez souhlasu subjektu údajů, je-li to nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce. Právní povinnost pro tento případ vymezuje ustanovení § 125h zákona č. 361/2000 Sb., které požaduje, aby výzva obsahovala popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené částky, datum splatnosti určené částky, další údaje nezbytné k provedení platby a poučení. Je sice možno v obecné rovině souhlasit s názorem obviněného, podle něhož posledně připomenuté ustanovení zdůrazňuje pouze označení místa a času jeho spáchání, přičemž další obsahové náležitosti ponechává na správním orgánu, nicméně tyto další obsahové náležitosti se musí týkat popisu skutku. Je tedy zřejmé, že má-li být skutek popsán, musí tento popis zahrnovat i určení vozidla, kterým bylo protiprávní jednání spácháno, a to nejlépe uvedením typu a registrační značky. Naproti tomu identifikace oznamovatele evidentně představuje pouze údaj o zdroji informací, který s vlastním popisem skutku nijak nesouvisí a nelze ji přiřadit ani k jakékoli další náležitosti výzvy. Názor obviněného, podle něhož je uvedení totožnosti oznamovatele (svědka) imanentní součástí výzvy podle § 125h zákona č. 361/2000 Sb., resp. podle něhož uvedení tohoto je předmětem jeho úvahy, tedy je nutno odmítnout jako nedůvodně extenzivní a účelový. Překročením rámce vymezeného ustanovením § 125h zákona č. 361/2000 Sb. tak došlo k porušení zákona č. 101/2000 Sb. To, že obviněný tento závěr, včetně související argumentace, která nadto koresponduje s názory správního orgánu prvního stupně, jež odvolací orgán považuje za plně seznatelné, paušálně odmítá, nemá z hlediska kvalifikace jeho skutku žádný význam.

Argumentaci obviněného proto odvolací orgán nepřijal a neshledal ani žádná pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně.

Odvolací orgán však považoval za nezbytné přihlédnout ke stávající právní úpravě, představované především nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „obecné nařízení“) a dále zákonem č.110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb. pak *„řízení zahájená podle zákona č. 101/2000 Sb., která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 101/2000 Sb.“*, což je třeba vztáhnout právě k tomuto případu. Zároveň je ale nutno připomenout i čl. 83 odst. 7 obecného nařízení, podle něhož *„...může každý členský stát stanovit pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci a veřejným subjektům...“*, k čemuž ustanovení § 62 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb. Úřadu nařizuje, aby upustil od uložení správního trestu také tehdy, jde-li o správce a zpracovatele uvedené v čl. 83 odst. 7 obecného nařízení.

Ustanovení § 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich pak ukládá, aby se odpovědnost za přestupek posuzovala podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Jelikož obviněný předmětný skutek spáchal jako správce v postavení orgánu veřejné moci, je třeba aplikovat příznivější právní úpravu, kterou představuje právě ustanovení § 62 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb.

Na základě všech výše uvedených skutečností proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 20. května 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r.
předsedkyně

Za správnost vyhotovení: